

V2016.S-1713-16
TfK2017.201

40 dages fængsel, betinget med vilkår om samfundstjeneste, til cyklist, der havde givet bilist et knytnæveslag i forbindelse med kontrovers.

Strafferet 21.2 og 32.2.

Cyklist T, født 1964, var tiltalt for overtrædelse af straffelovens § 244 ved at have givet bilist B et knytnæveslag i hovedet. Baggrunden for voldsepisoden var, at T havde cyklet på vejbanen, idet cykelstien var i dårlig stand, og da B var kommet kørende forbi, havde B dyttet. Herefter havde T givet B »fingeren«, hvilket havde fået B til at standse foran T og stige ud af bilen og henvende sig til T. T forklarede, at han havde slået B for at forsvare sig, fordi B var ophidset og skældte ud. B forklarede, at han satte sig ind i bilen, hvor sideruden var rullet ned, da han så, at T hidsede sig op. Han fornemmede så noget på sin venstre side, og da han kiggede op, fik han et knytnæveslag. Efter bevisførelsen blev det lagt til grund, at T havde slået B, da B sad i bilen, og T var derfor skyldig i overtrædelse af straffelovens § 244, og bestemmelserne i straffelovens § 13, stk. 1 og stk. 2, § 83 eller § 82, nr. 3 og 5, kunne herefter ikke finde anvendelse. T blev straffet med fængsel i 40 dage, der efter det oplyste om T's gode personlige forhold og omstændighederne ved voldsudøvelsen var forsvarligt at gøre betinget med vilkår om samfundstjeneste.

V.L.D. 30. november 2016 i anke 12. afd. S-1713-16

(Michael Ellehauge, Torben Geneser og Jeanette Bro Fejring (kst.) med domsmænd).

Anklagemyndigheden
mod

T (adv. Malene Lundgaard Krogsgaard, Aalborg).

Retten i Aalborgs dom af 26. august 2016, 6-2403/2016

Der har medvirket domsmænd ved behandlingen af denne sag.

Anklageskrift er modtaget den 21. marts 2016.

T er tiltalt for overtrædelse af straffelovens § 244 - vold ved den 25. februar 2016 ca. kl. 13.50 på Kystvej, Egense i Storvorde, at have slået B i hovedet med knyttet hånd.

Påstande

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om fængsel.

Tiltalte, T, har erkendt sig skyldig i at have givet B et slag i ansigtet med knyttet hånd, men har påstået frifindelse i medfør af straffelovens § 13, stk. 1, subsidiært straffelovens § 13, stk. 2, mere subsidiært har tiltalte påstået formildelse efter straffelovens § 82, nr. 3 og nr. 5, samt strafbortfald eller strafnedsættelse efter straffelovens § 83.

B har påstået, at tiltalte i godtgørelse for svie og smerte skal betale 9.310 kr. med renter i henhold til erstatningsansvarslovens § 16.

Tiltalte har bestridt erstatningspligten, men har anerkendt erstatningskravets størrelse.

B har taget forbehold for krav på erstatning for positive omkostninger i form af medicinudgifter og psykologudgifter samt krav på yderligere svie- og smertegodtgørelse og godtgørelse for psykiske og varige men.

Sagens oplysninger

Der er afgivet forklaring af tiltalte og vidnet B. Forklaringerne er lydoptaget og gengives ikke i dommen.

Det fremgår af en politiattest, at B blev tandlægeundersøgt den 25. februar 2016 kl. 15.30. Det blev ved undersøgelsen konstateret, at overlæben var revnet sv.t tand +1, ca. 1 cm lille sår på underlæbe. Tand +1 løs 2. grad og displaceret 1 mm oralt. Tand +2 løs 1. grad og meget øm.

Der er forevist fotografier optaget den 25. februar 2016 af tiltalte og B samt af tiltaltes cykel og B's varebil med trailer.

Personlige oplysninger

Kriminalforsorgen har foretaget en undersøgelse af tiltaltes personlige forhold og afgivet erklæring herom den 13. april 2016. Heri konkluderes, at tiltalte er egnet til at modtage en hel eller delvis betinget dom med vilkår om samfundstjeneste, hvortil det anbefales, at der fastsættes vilkår om tilsyn af Kriminalforsorgen. Det fremgår endvidere, at såfremt retten finder, at sagen kan afgøres med en betinget dom uden vilkår om samfundstjeneste, skal det anbefales, at der alene fastsættes prøvetid.

Retten begrundelse og afgørelse

Efter forklaringerne fra tiltalte og vidnet B, der støttes af indholdet af politiattesten og fotografierne af B's ansigt, er det bevist, at tiltalte har slået B i hovedet med knyttet hånd.

Tiltalte og B har afgivet modstridende forklaringer om, hvornår i forløbet og hvor de befandt sig, da slaget blev givet. Efter vidnet B's sikre, detaljerede og troværdige forklaring finder retten det ubetænkeligt at lægge til grund, at B var gået tilbage til sin bil og havde sat sig ind på førersædet, da tiltalte slog ham.

Der er ikke grundlag for at anse tiltaltes voldsudøvelse for nødvendig for at afværge et påbegyndt eller overhængende uretmæssigt angreb. Tiltaltes slag i ansigtet på B kan derfor ikke anses for omfattet af straffelovens § 13.

Tiltalte findes herefter skyldig i overensstemmelse med anklageskriftet.

Straffen fastsættes til fængsel i 40 dage, jf. straffelovens § 244.

Straffen skal ikke fuldbyrdes, hvis tiltalte overholder de betingelser, som er angivet nedenfor, jf. straffelovens § 62 og § 63, jf. § 56, stk. 1. Tiltalte skal herunder udføre samfundstjeneste i 60 timer.

Retten har ved straffastsættelsen lagt vægt på forholdets karakter og den ved volden forvoldte skade, omstændighederne i forbindelse med voldsudøvelsen samt på tiltaltes gode personlige forhold. Retten har ikke fundet grundlag for at lade straffen bortfalde i medfør af straffeloven § 83, ligesom retten ikke har fundet grundlag for at anvende bestemmelserne i straffelovens § 82, nr. 3 og nr. 5.

Retsformanden tager erstatningspåstanden, som tiltalte har anerkendt størrelsmæssigt, til følge som nedenfor bestemt.

- - -

Vestre Landsrets dom

Retten i Aalborg har den 26. august 2016 afsagt dom i 1. instans (- - -).

Påstande

Tiltalte har påstået frifindelse, subsidiært formildelse. Tiltalte har i den forbindelse henvist til de samme bestemmelser i straffeloven som for byretten.

Anklagemyndigheden har påstået skærpeelse.

Bistandsadvokaten for B har påstået dommens afgørelse om godtgørelse stadfæstet.

Tiltalte har påstået frifindelse for kravet om godtgørelse. Tiltalte har anerkendt kravet størrelsmæssigt.

Forklaringer

Tiltalte og vidnet B har for landsretten i det væsentlige forklaret som i 1. instans.

Tiltalte har supplerende forklaret, at bilen med traileren svingede ind foran ham, så han blev presset ud i rabatten. Føreren sprang ud og råbte, at tiltalte skulle cykle på cykelstien. Manden gik ophidset hen imod tiltalte og råbte og skreg, at tiltalte skulle køre på cykelstien. Tiltalte sagde, at det kunne han ikke, fordi den var i dårlig stand. Det sagde manden, at han ville skide på. Tiltalte frygtede, at manden ville smide med tiltaltes cykel. Så var det, at tiltalte slog. Tiltalte forsvarede sig, fordi manden var så ophidset. Tiltalte var også bange for, at der skulle ske noget med ham. Manden flagrede ikke med armene, da han gik hen imod tiltalte. Tiltalte slog manden, fordi han følte sig truet. Manden var truende i sin måde at optræde på. Manden fik ikke fat i hverken tiltalte eller cyklen. Manden gik hen og satte sig i bilen igen. Manden har ikke på noget tidspunkt gjort noget ved tiltalte, men manden havde en meget truende adfærd. Tiltalte slog manden med højre hånd. Slaget var med knyttet hånd. Manden gik hen i bilen, efter at tiltalte havde slået ham. Tiltalte stod på den modsatte side af vejen, og han var ikke henne ved mandens bil. Det er en lige vejstrækning. Der var kun tiltalte og manden, og tiltalte kørte helt ude i siden af vejen. Tiltaltes ur viste, at hans puls steg til 166-168, da han blev kørt af vejen. Det var, fordi han blev så forskrækket. Tiltalte ringede også selv til politiet.

B har supplerende forklaret, at tiltalte ikke kan have følt, at han var ved at blive ramt af vidnet, da vidnet kørte ind foran tiltalte. Vidnet stoppede, fordi han fik »fingeren«, og steg ud af bilen. Vidnet gik hen og stod foran tiltaltes cykel. Tiltalte var stadig på cyklen. Vidnet sagde, det var tarveligt, at han fik »fingeren«, fordi han havde givet et »trut«. Vidnet kan ikke forestille sig, at han virkede truende, da han gik hen imod tiltalte. Vidnet råbte ikke af tiltalte. Tiltalte sagde, at det skulle vidnet ikke blande sig i. På grund af tiltaltes toneleje valgte vidnet at gå med det samme. Tiltalte var hele tiden på sin cykel. De talte sammen i 20 sekunder. Da vidnet gik tilbage til bilen, sagde vidnet, at cyklister åbenbart ikke ville bruge cykelstier. Det var det sidste, vidnet sagde til tiltalte. Vidnet så ikke tiltalte på vej hen imod bilen. Vinduet i bilen var rullet ned. Det havde vidnet åbnet tidligere for at se, om stroppen på traileren var løs. Det var inden, vidnet kørte ud på vejen og mødte cyklisten. Vidnet blev ramt af slaget i venstre side af ansigtet. Han fornemmede noget på sin venstre side, og idet han kiggede op, fik han »en på hatten« ind gennem vinduet. Han er 100 % sikker på, at slaget faldt, da han sad i bilen. Han havde ingen mulighed for at afværge slaget. Hans tænder er stadig ømme, og han har trækken op i venstre side af hovedet. Det har også givet tinnitus på venstre øre. Der skal gå et år til halvandet, før man kan se, om det falder til ro igen.

Det foregik på en helt lige vejstrækning. Han mener ikke, der kom biler, mens de var der. Han dyttede af tiltalte, fordi det var urimeligt, at tiltalte kørte ude på vejen, når der var en cykelsti. Vidnet så i bakspejlet, at tiltalte gav ham »fingeren«. Vidnet standsede, fordi han syntes, det var urimeligt at give en anden »fingeren«. Vidnet blev irriteret over, at tiltalte gjorde det, når der var to cykelstier. Tiltalte var slet ikke ved at blive kørt af vejen af vidnet. Vidnet kørte ind 50-100 meter foran tiltalte. Vidnet sagde, det var noget mærkeligt noget at få »fingeren«, når der var to cykelstier.

Foreholdt sin forklaring til politirapport af 27. februar 2016 (ekstrakten side 36f) »Afhørte sagde herefter ... virkelig ikke klogere?« har vidnet forklaret, at han ikke kan genkende det. Han husker ikke at have sagt det til politiet. Han var noget rystet, da politiet kom.

Tiltalte har supplerende forklaret, at han ikke gav vidnet »fingeren«. Tiltalte løftede armen og råbte efter vidnet.

Tiltalte har om sine personlige forhold supplerende forklaret, at de er uændrede, siden personundersøgelsen blev lavet. Han er stadig villig til at udføre samfundstjeneste.

Landsrettens begrundelse og resultat

Af de grunde, som byretten har anført, tiltrædes det også efter bevisførelsen for landsretten, at tiltalte er fundet skyldig som sket. Under de foreliggende omstændigheder, hvor tiltalte slog, efter at B havde sat sig ind i bilen, kan tiltalte ikke anses for straffri efter straffelovens § 13, stk. 1 eller stk. 2.

Det tiltrædes med samme begrundelse, som byretten har anført, at straffen er fastsat som sket.

De juridiske dommere tiltræder dommens afgørelse om godtgørelse.

Landsretten stadfæster derfor dommen.